

Lutherans IN Africa

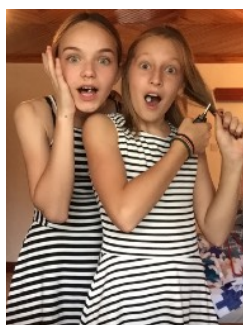
FORMING AFRICAN LUTHERANS TO BE TEACHERS OF THE FAITH

www.lutheransin africa.com

Mayn perheen kuulumisia

Helmikuu 2019

Edelleen porskuttelen eteenpäin, vaikei minusta ole kuulunut! Syyskauden aikana ei kynästäni lähtenyt ainoatakaan lähetykskirjettä lukuun ottamatta niitä artikkeleita, joita olen lähettänyt Herännäislehteen. Onneksi uusi viestintävastaavamme, Leena Simojoki, on pitänyt teitä ajan tasalla Luterilaiset Afrikassa -järjestön uutisista.

Simojoen perheen saaminen Keniaan on ollut valtavan ihana kiitoksen aihe heti elokuusta alkaen. Kaikki heidän seitsemän lastaan ovat äärettömän suloisia, ja erityisesti meidän työt ovat haltioissaan uusista kavereista sekä perheen nuorimmista lapsista, joita saa silitellä ja sylitellä. Tuomolla ja

Leenalla on riittänyt hommaa niin työrintamalla kuin lasten auttamisessa uusissa koulukuvioissa. Afrikassa tulee vastaan haasteita, joihin ei Suomessa törmää, mutta mielestäni Simojoen perhe on sopeutunut uuteen mukavasti.

AIKA ON ITKEÄ JA AIKA NAURAA

Syksy oli minulle henkilökohtaisesti raskasta aikaa. Omien koettelemusteni lisäksi peilasin mieheni ahdistunutta oloa erinäisten vastoinkäymisten keskellä. James kävi elokuun lopulla Burundissa opetusmatkalla ja sen jälkeen vietti paljon aikaa Luterilaisella teologisella koululla uuden lukukauden pyörähdettyä käyntiin syyskuun alussa. Opetuksen lisäksi hän teki myös paljon muita hommia LST:lla. Työnteko itsessään on mukavaa ja palkitsevaa, mutta silloin kun siihen tuntee hukkuvansa, siitä lähtee ilo pois. Päälle ripaus valehtelua, varastelua ja luottamuksen menetystä, niin karvas soppa oli kasassa. Jamesin käydessä kotona parina iltana viikossa, koin tarvetta jutella ja kuunnella ja koittaa päästä mieltä painavista asioista eroon, mutta toisen kasvojen kuvastaessa syvää uupumusta, tunsin etten häntä ainakaan lisää voinut kuormittaa omilla murheillani.

Itse "heikompana astiana" olin välillä niinkin pohjilla, että ehdotin Afrikan ajan laittamista pakettiin. Halusin ajatella, että vastoinkäyminen toisensa perään tarkoittaa, että Jumala on nyt ohjaamassa meitä jonnekin muualle. Pastori-miehelläni oli kuitenkin eri näkemys asiasta. Hän lohdutteli minua ja pyysi pohtimaan, miksi olemme Keniassa. Kuuluuko evankeliumi kaikille? Kasvaako Kristuksen kirkko opetustyötä jatkaessamme? Onko Jumala sitä vastaan? Entä paholainen? Haluaako paholainen pysäyttää evankeliumin leviämisen kaikin mahdollisin keinoin, esimerkiksi kylväen valheen- ja varastelun siemeniä ja kääntäen ystävät toisiansa vastaan koittaen näin lannistaa työntekijät pois Herran elonkorjuusta?

Hyvin taas jaksoi taivaan Isä minua kannatella ja vetää ylös pohjamudista. Olen varma, että kallis rukoustukenne auttoi tässä asiassa!

Jotenkin kaiken hankalan keskellä saimme vielä muutettuaakin marraskuussa. Edellisen kotimme vuokraemäntä päätti nostaa vuokraa, ja aloimme toden teolla etsiä halvempaa paikkaa siksi ajaksi kunnes pääsemme muuttamaan LST:n kampukselle. Kun vastaan tuli ilmoitus talosta, jonka vuokra oli huomattavasti halvempi ja sijainti vain puolen tunnin päässä LST:lta, harkitsimme muuttoa vain hetken, ennen kuin totesimme, että se kannattaa kärsiä. Saamme ne lapset, jotka käyvät koulussa, vietyä vielä suhteellisen kivuttomasti edestakaisin.

Ylimääräinen muutto kirpasi, mutta siitä aiheutunut stressi haihtui pikku hiljaa. Iloksemme saimme paikat sen verran raivattua, että pääsimme viettämään Amerikan juhlaa, kiitospäivää, Simojokien kanssa jo viikon kuluttua muutosta. Erityisvieraana oli Marja Simojoki, joka oli täällä tervehtimässä Tuomon perhettä. Talo tuntuu päivä päivältä enemmän kodilta. Täällä Ngong kukkuloiden rinteellä tuulee. Minusta tuulen ulvona on ihanaa kuunnella sisätiloissa ja nautin sen tuomasta raikkaudesta aamuvarhaisella ulos

mennessäni. Näkymä yläkerran parvekkeelta alas Rift-laaksoon on sellainen, että tulee kyynel silmään. Oikeasti, kun astun parvekkeelle tai kiipeän katolle, josta näkymä on vieläkin henkeäsalpaavampi, huokaisen ja olo stressin keskellä helpottuu. Kiitos Jumalalle, että hänen kättensä teot ovat esillä niin selkeinä juuri tässä ajassa ja paikassa. Hän osasi tämänkin niin hienosti varata ihan minua varten, jotta elo helpottuisi silloin kun taival tuntuu raskaalta. *Minä nostan silmäni mäkiin päin, joista minulle apu tulee. Minun apuni tulee Herralta, joka taivoaan ja maan tehnyt on. Ei hän salli jalkas horjua; eikä se torku, joka sinua kätkee. Herra kätkeköön sinun kaikesta pahasta: hän kätkeköön sinun sielus! (Ps. 121:1-3, 7)*

JUMALAN SANAA LUTERILAISELLA TEOLOGISELLA KOULULLA, CHIPATASSA JA ETELÄ-SUDANISSA

Syyslukukauden aikana kävivät Suomen lähetyshiippakuntaa tuomassa maailman kartalle (tai no, ainakin Afrikkaan) pastorit Jani-Matti Ylilehto ja Kalle Väätäinen. Pastori

Kalle toi mukanaan ystävänsä, kaivinkoneen kuljettajan, Pekka Parviaisen. Hän sai uskomattoman paljon aikaan kaivinkoneen puikoissa, ja liikuttuneina otimme vastaan valtavan määrän tehtyä työtä projektin etenemiseksi! Opiskelijat toivottivat uudet opettajat ja opetuksen ilolla tervetulleiksi, ja molemmat lähetti-perheet nauttivat jutteluhetkistä, joita tarjoutui viikonloppuisin luentojen ollessa tauolla. Molemmat pastorit vetivät noin kahden viikon kurssit LST:lla, jolloin mieheni vapautui opetusmatkoille ensin Sambiaan ja sitten Etelä-Sudaniin.

Tällä kertaa Sambian opetuspaikka oli vähemmän tallatulla alueella, maan itä puolella Chipatassa. Sinne ajella rytkyteltiin viidakkoteitä pitkin päivän verran. Jamesille tuli yllätyksenä seurakuntalaisten vähäinen kristinuskon perusasioiden tuntemus. Osasyynä tähän oli seurakunnan pastorin menetys

liikenneonnettomuuden kautta jo lähes vuosi sitten. Uutta paimenta ei ole vielääkään löytynyt. Kuten tavallista, monet kylän lapset tulivat innokkaina kuulemaan opetusta, ja Jamesin mukaan he näyttivät kuuntelevan kaikista tarkkaavaisimmin. *“Sallikaat lasten tulla minun tyköni, ja älkäätki kieltäkö heitä; sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.”* Mark. 10:14

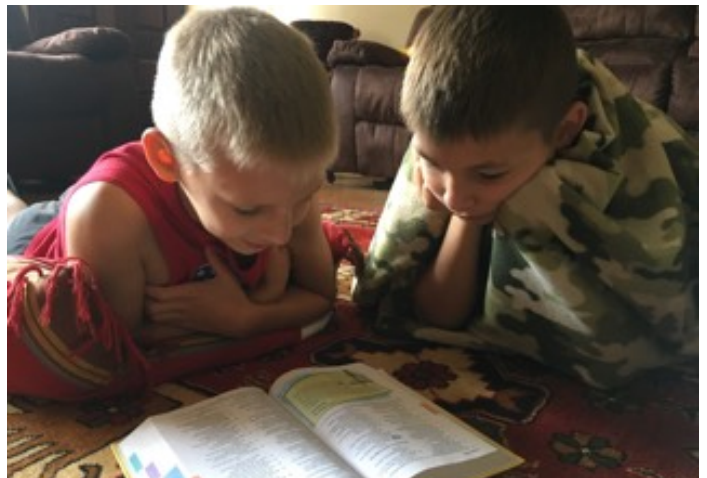

Etelä-Sudanissa mieheni opetti katekismusta ensimmäisen vuoden seminaariopiskelijoille. Majoitusolosuhteet eivät olleet yhtään Sambiaa paremmat, vaan kuumassa ja kosteassa sai rakkaani jakaa majoitustilat hyönteisten ja pikkuelikoiden kanssa. Hän varjeltui kuitenkin saamasta malariaa tai muita vaivoja. Ensimmäistä kertaa otti vaimon sanoista vaarin ja suihkutti hyönteismyrkkyä huoneessaan joitain tunteja ennen nukkumaan menoa. Kuulema vähensi itikoiden määrää huomattavasti. (Ai niinkö? :)) Opiskelijat olivat tunnollisia katekismustunneilla ja oppivat lähes puolet kuudesta pääkohdasta ulkoa muun opetuksen rinnalla. Poliittinen ilmapiiri Etelä-Sudanissa oli tukala, ja James uskoo, että sisällissota ei ole kaukana. Heimojen välinen kitka aiheuttaa heilahtelua hallituksen johtoportaisissa, mistä seuraa väkivaltaisia yhteenottoja. Elintarvikkeiden hinnat peilaavat epävakaa tilannetta ja ovat tällä hetkellä ihan huipussaan: yksi kananmuna maksaa neljä euroa, ja kadun varrelta ostettu ruoka-annos, joka maksaa Keniassa korkeintaan kolme euroa, on Etelä-Sudanissa kolmekymmentä. James arvelee, etteivät tavan tallaajat pysty kovin kauan sulattamaan nykytilannetta, vaan nousevat kapinaan.

LAPSET KOULUSSA LÄHELLÄ JA KAUKANA

Joulukuussa James lensi Yhdysvaltoihin varainkasvattamisen merkeissä. Kiertue sujui hyvin, vaikka olikin täyteen pakattu. James liikkui aikavyöhykkeitä ristiin rastiin, mutta ehti välissä käydä Maggien luona. Esikoisemme on siis ollut Yhdysvaltojen Minnesotan osavaltiossa luterilaisessa lukiossa vaihto-oppilaana elokuun alusta lähtien. Riemuksemme hän saapui jouluaatoksi isänsä mukana vierailulle, ja saimme viettää ihanan rentouttavan lomaviikon rannikolla koko perheellä.

Muiden lasten koulutus tänä vuonna on sujunut kotoa käsin. Olen täyspäiväinen opettaja Matthewlle ja Jonakselle. Sofia ja Tristan suorittavat verkkokoulua ja lähettävät opintotehtävät sekä kokeet etäopettajille arvosteltaviksi. He käyvät edelleen kansainvälisen koulun orkesterissa sekä syyslukukauden olivat myös urheilutiimeissä mukana. Sarai on ainoa täyspäiväinen oppilas kansainvälisessä koulussa.

Aikamoista taistelua tämä kotikoulu välillä! Ymmärrän oikein hyvin, miksi vanhemmat yleensä suosivat opinahojoja, joissa opetusta on ulkopuolisten harteilla. Monesti olen haikailut, että voisin olla "pelkkä" äiti, mutta olemme kokeneet, että lyhyemmät koulupäivät lapsille ovat

olleet siunaus. Tristan on voinut viettää paljon enemmän aikaa LST:lla, jossa yöt kuluvat jäniksiä metsästäen ja päivät koulutehtävien lisäksi rakennuksella auttaen sekä eläimiä hoidellen.

LUTERILAISET AFRIKASSA TOIMINNAN KESKITTYMINEN

Joulukuussa aloitimme messut LST:lla. Kirkkomatka piteni, mutta tähän mennessä asia on hoitunut ihan mallikkaasti. Kirkkosaliämme täyttää LST:n opiskelijat sekä naapuritalojen maasaiheimon jäsenet. Toimintamme Nairobissa on siis hyvin pitkälle keskitetty nyt yhdelle alueelle, mikä oli tavoitteena siitä asti kun luterilaista koulua alettiin suunnitella. Paljon on vielä tehtävää, mutta Jumala on sallinut työn edistyä suhteellisen lyhyessä ajassa pitkälle. Kolme vuotta sitten tontilla ei ollut yhtään rakennusta; nyt pidetään kirjastossa oppitunteja vakituisille opiskelijoille, ja joka sunnuntai on messussa tarjolla syntien anteeksi antamus sekä uskon vahvistus Herran sanassa ja sakramenteissa.

Vuosi 2019 on tuonut tullessaan lisää innokkaita vapaaehtoisia, mutta heistä, heidän työstään ja tuomastaan siunauksesta lisää ensi kirjeessä.

Jääkää Herran rauhaan!

Ystävyydestänne kiittäen,

James Tiina Maggie Tristan Sarai Sofia Jonas Matthew May

TUE TYÖTÄMME TALOUDELLISESTI

VERKKOSIVUJEMME KAUTTA

Vieraile osoitteessa www.lutheransinafrica.com ja tee lahjoitus PayPalin kautta.

PANKKISIIRROLLA

Suomen evankelisluterilaisen

Lähetysliiton kautta

Tilinro: FI59 1023 3000 2354 52

Saaja: Suomen Luther-säätiö

Viite: 7100 (Mayn perhe), 7126 (Simojoen perhe),

7113 (Lähetyskeskus Afrikkaan)

Rahankeräyslupa RA/2017/1337

Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistyksen kautta

Tilinro: FI79 5214 1320 0130 13

Saaja: Länsi-Suomen Rukoilevaisten yhdistys r.y.

Viite: 1232 (Mayn perhe), 4640 (Simojoen perhe),

4420 (Lähetyskeskus Afrikkaan)

Rahankeräyslupa RA/2018/359